

BUDAPESTA
9 Decembre st. v
Dumineca 21 Decembre st. n.

Va esi joi'a si duminică'a.
Redacțiunea: *Strada*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 95.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Românii 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

Deslucirea e scurta si anume urmatorea : John si Rinaldo cutrierasera deja o mare parte din Europa, ma si America s'a pututu plânge de petrecerea lor acolo. În toate tările mai civilizate erau cunoscuti, va se dica în Moldova, unde ei n'au fost încă, unde, prin urmare, erau cu totul necunoscuti, si unde credeau că instituțiunea polițiala se afla abia în stadiul primitiv : sperau unu câmpu largu si siguru pentru activitatea lor pe unu timpu mai îndelungatu.

Ajunsi acasa la Paris, Rinaldo numai decât își puse în lucrare planul seu. Mai întâiu convinse pe Barbu, că a tîne copilul acasa, e cam rușinosu, căci atrage atențiunea multora si astfel e în contrastu cu moralitatea publica.

Apoi i recomandă, că — precum facu si altii — se deie copilul spre îngrijire la cutare muiere dela satu, careia i va plati o sumulitia si va puté traî în linisce si scutitu de ori ce neplaceri.

Barbu se învoî, căci si el vedea, că dieu copilul acela produce multe neplaceri, ier Almadinei ocupațiune continua.

Asiedrându copilasul, betrân'a privi înca odata în giuru de sine, deca nu o vede cineva . . .

— Dar, — disse el, — unde voiu gasi atare muiere?

— Am îngrigitu eu, — response Rinaldo. Am vorbitu cu betrân'a din vecini, si aceea mi-a spus, că cunósce atare femeia într'unu satu aprópe de Paris, care pentru o plata mica primesce spre nutritie si dela altii copii de acestia.

— Asiá dara e bine, — aprobà Barbu.

— N'ai decât sè vorbesci cu dèns'a, — continuà Rinaldo, — si înca mâne copilul va fi asiediatu în locu siguru.

Almadina la rândul ei primì cu cea mai mare placere propunerea lui Barbu, căci ea mai multu si decât el se aflá genata prin existintia acelei nevinovate fintie în apropierea ei. Ea grabi dara si mai tare pe Barbu, că sè puna în lucrare esecutarea acestei idei.

Barbu se duse dara îndata la betrân'a pe care Rinaldo deja o informase, si comunicându-i dorintia, aceea, pentru o recompensa óre-care, primì însarcinarea d'a asiedia copilul la cutare muiere din satu.

Înca în sér'a aceea tat'a si mum'a se despartira de copilasiu, carele fu transportatu la vecin'a, care avea sè-l duca la destinațiunea sa.

Intr'aceste John si Rinaldo facura tóte pregatirile spre a puté plecá, siguri că si catastrofa proiectata de ei, va erumpe numai decât, si atunce si Barbu va trebui sè plece, ori va voi, ori ba.

Iéra Barbu erá liniscitu, si nici nu visá de pericolul viforosu ce i se pregatia.

Istori'a nóstra se continua în padurea de Boulogne, care pe timpul acela erá înca locu asiá dicèndu selbaticu si nici decât nu avea imprimate urmele unei civilizatiuni atât de stralucite cá în diu'a de astadi.

Erá deminétia, o frumoasa deminétia din lun'a lui maiu. Natur'a renviata isi desvoltá tóta frumsetia încântatóre. Florile respândeau unu mirosu farmecatoru, arborii respirau unu aeru recoritoru, si mii de paseri cântau în tóte partile, bucurându-se de resaritul sórelui.

Pe o carare îngusta, si nu pré umblata, coboria de pe o colina la vale, o femeia. Ea la totu pasiul privia cu atentiune în giuru de sine, cá celu ce se teme de cineva; apoi nevedindu pe nimene, înaintá ierasi mai departe, observându în continuu aceiasi bagare de séma.

Erá o femeia betrana, pe care noi o cunóschemu deja, căci erá tocmai ceea din vecinatatea lui Barbu, pe care o mai veduramu odata.

Înelita cu o cârpa mare, ea ducea subsuóra ceva pachetasiu, de care pareea a grigi tare, căci din când în când se opria, desfacea cârpa si privia în interiorul ei, unde se aflá acelu pachetasiu.

Apoi, cá asigurata, cá totul se afla în ordine, plecá mai departe, si totu se ducea, ducea . . .

De odata se oprì într'unu locu, la tulpin'a unui arbore vechiu, unde erá si o balta mica, si privindu în giuru de sine, se asigurà, cá nimene nu o vede si pareea a resuffá mai usioru.

Se apropiá dara cu totul de tulpin'a arborelui, desveli cârpa mare, scóse de sub ea pachetasiu, de care grigia cu atâta precautiune, si îl asiedia jos pe pamèntu.

Apoi se aplecà si dèns'a jos, desveli pachetasiul si scóse din el unu copilasiu mititelu, carele simtindu recórea aerului de deminétia, se deşteptà din somnu-i de pân'atunce si începù a plânge.

Betrân'a se sparia la audiul acestui plânsetu, si grabi sè-l alineze prin încalđire si leganare. Si nu

fàra rezultat, căci copilasiul se linisci si adormi de nou.

Atunce ea îl scóse ierasi de sub cârpa, îl asiedia încetu pe marginea baltii, bagându de séma, cá nu cumva sè se deştepte ierasi.

Asiediaudu copilasiul, betrân'a privi înca odata în giuru de sine, déca nu o vede cineva, pe când cu ambele sale mâni tragea spre el frundie si ierburi . . .

Apoi se scolá si se departà repede, cá celu-ce a îndeplinitu bine o misiune. Ea erá liniscita, cá nimene nu a vedut'o.

Dar se însielà.

Unu baiatielu copilul unui gornicu de padure, care siedeaa nu departe de acolo, s'a sculatu mai de graba decât dèns'a, si plecà desu-de-deminétia sè prin-da paseri în cuiburi de pe crengile arborilor.

Suindu pe unul, coborîndu din altul, el se urcà din întèmplare tocmai pe acela, la a càrnia tulpina betrân'a se puse a ascunde copilasiul, pentru cá sè piera acolo de fóme séu spintecatu de vulturi.

El erá tocmai în vârful copaciului, dar când observà, ca ce face betrân'a, se lasà jos încetisioru pâna la creng'a cea mai de jos, cá de acolo sè póta vedé tóte bine.

Le si veditù, dar nu cutezà sè graiesca nici unu cuvèntu, căci se temea, cá betrân'a îl va prinde, îl va bate, ma dóra îl va si omorí.

Dupa ce înse ea se departà, el se coborì iute, alergà la parintele seu, i împartaşi totul, si venindu cu acela, luara copilasiul carele erá înca viu.

Gornicul numai decât facù însciintiare la politia din Paris si copilasiul fu depusu spre pastrare în asilul copiilor gasiti.

A dóu'a di politia primì o însciintiare anonima, cá copilasiul acela fu espusu acolo de cutare si cutare femeia betrana, adeca de vecin'a lui Barbu.

Agentul politionalu numai decât se înfaçisà la dèns'a, si o conduse la politia. Acolo dèns'a fu supusa îndata la unu interrogatoru strictu, în urmarea careia ea marturisì, cá copilasiul a fost al vecinului seu, studentul Barbu Strimbu, care i l'a datu cá sè-l espuna undeva.

Punctul acestu din urma al marturisirii, firesce, fu o minciuna, înse dèns'a erá silita a spune asiá, căci déca dicea adeverul — trebuia s'o patiesca reu, pe când asiá avea sperantia de scapare.

Si acuma s'o spunemu pe scurtu, cá tóte aceste se petrecura conform planului facutu de Rinaldo. Aceste fure firele intrigei compuse de dènsul, intriga pe care o semnaluramu mai sus.

El a vorbitu cu betrân'a pentru cá sè primésca copilasiul lui Barbu, el i-a datu svatul cá sè-l espuna peririi în padurea de Boulogne, si totu el a facutu politiiei denunciarea anonima, cá vecin'a lui Barbu a espusu copilul acela.

El ar fi facutu acést'a denunciare si déca politia n'ar fi publicatu prin diuare, cá s'a gasitu unu copil espusu; cu atât mai vértos o facù dar acuma, avèndu o proba nedisputabila, pentru adeverirea diselor sale.

Căci în denunciarea sa, el aretà nu numai faptul, dar si aceea, cá a cui a fost copilul, si la a cui îndemnu s'a sevèrsitu crim'a acést'a? El a acusat pe Barbu cu îndemnul acesta, si erá convinsu, cá, arestata betrân'a, si dèns'a va marturisì astfel, numai cá sè scape; căci acést'a si erá mai verosimilu, decât aceea déca spunea, cá Rinaldo a îndemnat'o, fiindu cá parintele de siguru avea mai multu interesu pentru cá sè se comita acestu

faptu, decât unu străinu, pe care ea nici nu-l cunosea bine si a cărui adresa nu o sciea de fel.

Va să dica istoria s'a petrecutu tocmai asiă, precum si-o întipuisse Rinaldo. Mai lipsiă înca numai desnodamântu finalu.

Iéta care eră acela!

Scopul acestei intrige a lui eră d'a încerca pe Barbu astfel cu poliția, încât dânsul să fîa silitu a fugi din Paris, de cumva voiă să scape de o pedepsa aspra. E bine, scopul acela eră aproape de realizare, căci în urmarea marturisirii betrânci, mandatul de arestare s'a datu si în contra lui Barbu.

Dar, spre norocire, el nu eră acasa, si astfel pe unu momentu scapă.

Rinaldo, care „din întâmplare“ aflase acést'a, că bunu prietenu ce eră, grabi să însciinteze pe Barbu despre pericolul ce-l amenintă.

Barbu înmarmuri de spaima. El se sciea nevinovatu, cu toate aceste, informatu din firu în peru prin Rinaldo, vedu la momentu, că cu tota nevinovația sa, pôte s'o patrisea reu.

— Aice numai fug'a pôte ajutá, — i dise fidelul amicu.

— Vedu. Dar unde să me ducu? — întrebă Barbu.

— Vino cu noi!

— E bine, sîm silitu.

— Peste o óra plecăm. Pe atunce fii gata! Dar acasa nu cuteză să te duci, căci te-oru prinde la momentu!

— Dar Almadina?

— Voiu merge eu la dâns'a s'o informezu. Fii linișcitu! Ea se va mutá în altu cvartiru, si peste o luna doue te vei puté întorece la dâns'a.

— Astá nu-mi pasa. Sîm gata a merge eu voi în tíer'a mea!

— Dar nu uitá a-ti luá si bani de caletoria!

— Me ducu îndata la bancarul meu.

Finea tomului al doile.

P a s e r i c ' a .

aserică dragostósa,
Ce cânti vesela în dîori,
Si sbori mândra si voiósa
Cu a tale dulci surori.

Vin' aci pe asta crenga,
Cânta draga dorul meu,
Cânta-l paserică draga,
Cânta sufletului meu!

Tu esti vesela, încântata
Cu a tale aripóre,
Dar eu trista, turburata,
Stau aci la închisóre.

Multu asîn vré să sboru cá tine,
Sé me duca dorul meu,
Lânga dragul ce 'n suspine
Scóte-amoru din peptul meu.

Înse eu menita sînt
Aci 'n lume cât voiú stá,
Sé n'am pace pe pamântu
Si sé plângu durerea mea.

Vino, vino, paserică,
Cânta, cânta dorul meu;
Vino scumpa mitutică
Si-mi alina dorul greu!

E. G.

C a f é u ' a .

— De P. Branson. —

Printre darurile prețioase ce natur'a a datu omului pe pamântu, nu e unul care merita o esaminare mai serioasa si mai aprofundata, de cât acela care face subiectul acestei lucrări. De si în cursul celor 50 ani din urma, amu facutu mari progrese mai în toate ramurile sciintei si industriei, cu toate aceste trebuie a regretá puținul interesu ce se aréta pentru unu productu alimentaru, care cu multe secole înainte a fost atât de pretuitu, de o întrebuintiare generala, la o națiune atunci mare si puternica: Persii. Nici o autoritate, sciintifică séu alta, n'a încercatu de a atrage atențiunea publicului asupra importantiei binefacătoare ce putemu trage dela o cunoscintia mai esacta a cafelei si a întrebuintiarei sale; acésta neglijentia a fost mai favorabila la progresul ce a facutu o periculósa rivala, (Cicórea) a cărei întrebuintiare se întinde repede si ameninta să devina o cauza de lamentabila deterioratiune în fortiele vii ale poporațiunii nóstre.

Scopul ce-mi propunu a atinge e de a presentá câteva observațiuni nóue, cari vor îndepliní lips'a de informațiuni practice asupra valórei reale a acestei produțiuni.

Cafeierul este consideratu ca indigenu Arabiei, unde n'a fost mai întâiu respânditu de cât în secolul al XV-lea, si din acésta tíera cultur'a s'a propagatu si în alte părți; dar nu e mai puțin adevératu, că a fost cunoscutu multu timpu înainte a acestei epoci de marele si poporatu imperiu Persanu.

Totu de odata se dice, că adevérat'a sa patria natala a fost în regiunile muntóse din sud-ostul Abisinie si numele de cafea ar fi derivându din Caffa, numele unei provincii a Abisinie. Mai târziu fu cultivata în provinci'a Iemen, numita alta data Arabia Fericita, astfel că în secolii XVI si XVII, Arabia aprovizionata tota caféu'a atunci întrebuintiata.

Cafeierul ajunge înaltímea de 4—5 metri, de forma piramidala, tulpin'a cilindrica, ramurile opuse si flexibile; frundiile opuse si aproape sesile de o colóre verde închisa, cu nervurile pronuntiate provediute cu 2 stipule lanceolate si caduce.

Florile albe si cu o odóre placuta. Fructul directu ficsatu de ramura; miediu, care e fără întrebuintiare, închide 2 semintie gemene, justapuse pe faci'a lor plana. Se întâmpla câte-odata că fructul să presinte o anomalie de forma; atunci în locu de 2 semintie turtite nu se gasesce de cât una singura, perfectu ovoida, care e multu mai abundanta în Cafeina si prin urmare de o calitate mai superióra.

De si Cafeierul este o planta rustica, el apartíne esclusivu regiunii intertropicale în tíerile situate între 5—15 grade de latitudine nord si sud.

Productele regiunilor apropiate de lini'a ecuatoriala sînt mai superióre si vor întrece în totu-d'a-una în calitate si cantitate productele celorlalte regiuni, din caus'a condițiunilor climaterice favorabile. La Iava cultur'a cafelei se face prin taca séu contribuțiuni, iér pe unele locuri prin munca forțiata. Guvernul olandesu mântínea înca vechi'a idea Indiana, că dreptul suveranu al solului e Seniorul supremu.

(Va urmá.)

S A L O N U ?

Calindarul septemânei.

Dumin.	9 21	G. 29 d. R. 10 Luca. conc. s. Anne.
Luni	10 22	ss. mm. Mina, Ermogen, Eugraf.
Marti	11 23	c. p. Daniil, ss. mm. Miracsi, Varsava.
Mercuri	12 24	ss. pp. Spiridon, Alesandru.
Joi	13 25	ss. mm. Eustratiu, Ausetiu, Eugeniu.
Vineri	14 26	ss. mm. Tirs, Leuciu, Apoloniu, Arian.
Samb.	15 27	s. st. m. Eleuteriu, c. p. Paul.

O mâna spēla pe alt'a.

— *Din viētl'a lui Napoleon I.* —

Anecdot'a urmatōre din viētl'a marelui împeratu ni s'a comunicatu de unu barbatu, care a fost mai multu timpu în serviciu militar francez, si a luptatu mai în tōte campaniile imperiului, si care garantēza pentru adevērul ei.

În sēr'a dinaintea luării cetătii Ulm mergea împeratul însocitu de marsialul Berthier preumblându-se incognito prin tabera, si ascultá la petrecerea soldatilor.

D'odata el observá într'o grupa de soldati din Guarda sa nu departe de dēnsul pe unu, care tocmai cocea cartofi în cenus'a focului din tabera.

— Ah! tocmai acuma asiu avé pofta sē mânâncu cartofi copti din cenusia, — dīse împeratul cātra Berthier, — du-te la flacáu, marsiale, si întrēba-l, dēca vrē sē-mi vēndia unu cartofu?

Conform cu acestu ordinu, marsialul se duse spre grupa si întrebá de posesorul cartofilor.

Unu grenadiru se presintá, salutá si dīse:

— Acela sūm eu!

— Vrei sē-mi vindi cātiva?

— Ba nu, — fu respunsul, — eu mai am numai cincī, si acestia abiá mi-ajungu pentru cina!

— Ūti dau doi Napoleoni, dēca vrei sē-mi vindi unu! — continuá Berthier.

— Mie nu-mi trebue aurul vostru, — respunse soldatul, — eu pōte voiu luá mâne parte în lupta si nu asiu voi, cá inimicul sē me afe cu stomacul golu.

Berthier aduse împeratului respunsul soldatului, care stetea ceva mai departe.

— La draci! — esclamá Napoleon, — lasa sē vedu, nu cumva voiu fi eu mai cu norocu dēcāt dta.

El se duse asemene la grenadieru si-l întrebá, dēca voiesce a-i vīnde unu cartofu?

— Nici pentru bani cāt de multi, — respunse grenadierul, — eu nu am nici cu ce sē me satura pe mine!

— Dar fiesēza tu singuru pretiul! — respunse împeratul. Vīno, dā-mi, cāci sūm flamēndu, n'am mân-catu nimicu tōta dīu'a.

— Asīá mi se 'ntēplá si mie, — dīse soldatul. Eu v'am spusu deja, cá abiá-mi ajunge pentru cina si pe lānga acēst'a sē nu credi cá o sē me amagescu! Eu ve cunoscu fōrte bine cu totu incognitul vostru.

— Asīá? Si cine sūm eu dara?

— E! Voi sūnteti „micul corporalu“, sire, cum ve numīmu între noi! N'am dreptate?

— Ba ai; dar acum fiindu cá me cunosci, nu vrei sē-mi vindi unu cartofu? — întrebá împeratul.

— Sē-ti vēndu, sire? Nu! — respunse grenadierul. Eu voiu înse a ve face o alta propunere! O mâna

spēla pe alt'a; dēca veti binevoi a-mi permite, cá sē siedu odata la prāndiu cu Voi, îndata-cē ve veti ren-tōrce la Paris, atunci împartu cu Voi cin'a mea!

— Fīa! — dīse Napoleon surīdīēndu, — pe par-rol'a micului corporalu! Pe parol'a mea de onōre im-periala.

— Pré bine! — strigá grenadierul. Cartofii nos-tri trebue sē fia gata acuma. Iēta cei doi mai mari pentru Voi, Sire! pe ceilalti i voiu mânca ēnsumi.

Împeratul se asiedīá lānga focu, consumá cartofii sei cu mare apetitu, si apoi se întōrse cu Berthier în cortul seu, fāra cá sē se esprime despre acēst'a cu alte cuvinte, dēcāt: „Eu punu pari, cá acestu fecioru este unu bunu soldatu!“

Cāteva luni mai târdīu într'o dī împeratul, încungīuratu de o ilustra sūita a curtii sale, tocmai în-trase în sal'a de mânca în Tuilerii, spre a se pune la mēsa, cānd i se anunciá, cá afāra în porticu stá unu grenadieru din Guarda în mare tīnuta, si voiá a întrá cu fortīa în sal'a de mânca, sub pretecestu, cá este invitatu la mēsa de împeratul.

— Lasa sē între! — dīse împeratul.

Grenadierul întrá, salutá si dīse împeratului:

— Ve mai aduceți aminte, Sire, cá înaintea cetătii Ulm amu împartītu cu Voi modest'a mea cina de cartofi copti în cenusia?

— Ah! tu esti? Da, da, mi-aducu aminte bine! — strigá împeratul, — si acum tu ai venitu cá sē prāndiesci cu mine, nu e asīá? Rustan, pune înca unu cuvertu pe mēs'a ta pentru acestu bravu fecioru.

Grenadierul salutá înca odata si dīse:

— Unu grenadieru de guarda nu sīede la mēsa cu lacheii. Maj. Vōstre mi-ati promis, cá voiu sīedē la mēsa cu Voi; asīá ne-amu învoitu, si eu am venitu aici, sire, în încrederea parolei Vōstre.

— Ah, da, tu ai dreptate. Rustan, pune cuvertul aici lānga mine! — dīse împeratul, — si acum depune-ti armele, bravul meu, si fă-te comodu la mēsa!

Dupa mēsa grenadierul își puse iērasi sabī'a si patrontasiul, își luá puș'ca si salutá spre plecare.

— Ei, amicul meu, ti-a placutu mēs'a mea? — întrebá Napoleon.

— O, da, sire, — fu respunsul, — dar unu soldatu simplu nu se cuvīne a sīedē la mēsa cu împeratul seu.

— Aha! te întielegu! — dīse Napoleon. Iēta dar te numescu cavaleru al legiunii de onōre si locotenentu în gard'a mea.

— Ve multīamescu din ānima, sire, — respunse soldatul, si se departá strīgāndu: „Vive l'Empereur!“

C. B. C.

P u n c i u.

— Ce citești, amice?

— Cautu în calindaru, sē vedu în ce dī cade dīu'a sântului profesoru Ioan Botezatorul?

— Pōte a sântului profetu, vrei sē dīci.

— A! apoi aici vedu numai „prof.“, si eu am socotitu, cá e profesoru.

*

— Asiu vrē, Costica, sē mergemu de sēra la gradīn'a „Trasnea“, sē vedīu si eu sōrele electricu.

— Sōre nōptea? Dar mi-se pare, Eleno, cá atmosfer'a e cam încarcata cu electricitate; si apoi ceri cá sē mergemu la „Trasnea“?!

*

— Pentru ce te însori? — întrebá cineva pe unu barbatu care erá aprōpe de 30 ani.

— Pentru că femeile noastre se asemăna florilor de pe câmpu, — răspuse el.

— E si ce este cu ast'a? — îl întrebă mai de parte.

— Apoi ele nici nu sémăna, nici nu secera, nici nu toreu si totu sânt îmbracate mai pompos decât Solomon în tóta glori'a sa.

*

— Încerca odata, vecina, de a frecă mititelului picioréle cu viu, căci acést'a i le va întari estrordinaru.

— Apoi barbatul meu din caus'a vinului este totu-de-una slabu pe picioré, — răspuse vecin'a.

*

Unu medicu trată pe pacientul seu de ból'a ficatului, si pacientul muri.

Se facu secțiune. La acést'a operațiune eră de fața si unu medicu june, care vedîndu ficatul, dîse:

— Vedi, dle dr., că ficatul este de totu sânetosu si totusi ai tratatu pe repausatul de acést'a bóla.

— Tocmai acést'a îmi face onóre, — răspuse medicul, — se vede, că eu prin cur'a mea i-am restabilitu ficatul, si déca el a muritu de altu reu, nu e vin'a mea.

Cronic'a lumii.

Tiarul si partidele. Împartașirile mai nóue din Constantinopolu spunu, că celu din urma atentatu în contra vietii tiarului a deșteptatu frica generala în tóta înalt'a societate rusésca. Într'aceea cercurile înalte ruse s'au împartîtu în dóue partide. Una doresce si recomanda, că tiarul sê abdica si sê lase fiului seu grigile grele ale regenerării imperiului, căci cu sistemul vechiu si cu puterile întrebuintiate pân'acuma nu se póte câștigá nici unu resultatu. De acést'a parere e si ênsusi țiarevicu, care de altmîntrele e bolnavu. Cealalta partida, mai mica si mai puțin importanta, e de alta parere si nici nu voiesce sê audia de vr'o schimbare în tronu, ceea ce, dupa ei, ar micșorá vaz'a dinastiei, si ar dá îndemnu de resistintia si mai mare elementelor revoluționare. Tiarul ênsusi nu si-a descoperitu înca parerea, dar e fôrte posomoritu.

Cestiunea greca relativa la ficsarea hotarelor între Grecia si Turcia în fine dóra totusi va ajunge la deslegare, încât adeca se va constatá oficialminte, că negociațiunile nu putura produce resultatu. Se crede, că în scurtu séu mai lungu timpu ierasi se va întruní în cutare capitala mai mare unu congresu, care ar formá epilogul congresului din Berlin, si care va decide si caus'a acést'a.

Alesandru I al Bulgariei e superatu, căci Said pasia si-a permis a-i adressá deadreptul o depesia, prin care se plânge în contra tratării rele a musulmanilor în Bulgaria.

Noul cabinetu al Spaniei a declarat înaintea cortesilor, că sustîne stergerea sclaviei în Cuba, si că în privint'a acést'a va substerne cât de curînd unu proiectu de lege pentru complanarea cestiunilor controverse.

Afghanii au statu câteva timpu în pace, dar — dupa scirile cele mai nóue — ierasi au începutu a se mișcă. Diece mii de afghani au atacatu artileri'a si cavaleri'a englesa, care eră pe cale d'a se întruní cu brigad'a lui Macpherson. Lupt'a a remasu nedecisa.

Ierasi unu atentatu. Lordul Lytton, vice-regele de India, eră p'aci s'o patîesca si el reu. În timpul din urma, desvoltându si el mare activitate în contra afghanilor, ma departându în India pe Jacob

chanu, si-a atrasu în mare mesura dorul de resbunare al lor. Acést'a resbunare se manifestă în septemân'a trecuta prin unu atentatu asupra vietii lui. Înse nu i s'a întemplatu nici o nenorocire.

Literatura si arti.

„Negriad'a“ în străinătate! Renumitul diuaru germănu din Lipsca: „Magazin für die Literatur des Auslandes“ publica în nr. 47 unu lungu articolu din condeiu d'lui dr. M. Gaster despre „Negriad'a“, epeiei nóstra naționala, de Ar. Densusianu. Critic'a ce o face eruditul Gaster este din cele mai favorabile. Léta câteva pasagie din ea în traducere: „În „Negriad'a“ se simte înflintia lui Virgiliu si pâna la óre-care gradu si a lui Dante, asiá d. e. în cântul I unde dîn'a (Beatrice) îl conduce în infernu; asemenea în descrierea tartarului si a paradisiului. Autorul în generalu tîne strinsu la modelele anticității. Astfel lasa dieii a participá la lupta si a fi ravniti, cá d. e. în cântul al doilea. Acést'a l'a îndusu cá la pag. 8 sê faca pe Baba Dochia sê jure pe iadu cá si o dina elina. Dar în cât se atinge de perfectiunea formei, de plasticitatea espressionii si de descrierea fidela si plina de vietia a naturei, noi trebuie sê exprimăm autorului o lauda nelimitata. Înse cu deosebire merita a se relevá dibac'a cu care autorul a sciutu pune figuri din mitologi'a româna în locul celor din mitologi'a vechia. Povesti românesci, credintie românesci, tóte autorul a sciutu escelentu sê le aplice pastrându totu odata neschimbatu caracterul lor, în cât chiar si numai în acestu ântâiu volumu posedemu unu capitolu de mitologia românesca. Din punctu-de-vedere mitologicu este cu deosebire interesanta descrierea întrarei în iadu pag. 24, si adunarea în codru la Mam'a-padurei pag. 121, si în fine aventur'a lui Fetu-frumosu pag. 160. Déca în fine amu mai dorí ceva, este cá autorul sê ne suprinda cât mai curînd si cu partea a dóu'a a „Negriadei“!

Din „Lir'a Româna“, fôia musicala si literara, a aparutu primul numeru în Bucuresci, contîndu si dóue piese musicale, una: „Stefan înaintea cetății Némțu“, poesia de G. Asachi, — si „Concordia Româna“, hora naționala, de I. Velescu. Fôia acést'a interesanta va eși în fía-care dumineca; pretiul abonamentului pe unu anu 24 lei. Directoru-proprietaru I. Vasilescu.

Din „Indreptarul Practicu“ în tóte afacerile financiale, compusu de dl George Popu, a eșitu si brosiur'a a opt'a, cea de pe urma, si astfel opul întregu e încheiatu. Pretiul unui esemplaru completu e 2 fl. 20 cr., si se afla de vîndiare în tipografia seminariului din Blasiu.

Biserica si scóla.

Patriarcul Ivașovicu, la cererea sa propria, a fost pusu în pensiune cu pensiune anuala de 24,000 fl. Si în locul lui s'a numitu administratoru episcopul Angeliu, cu aceeași plata anuala. Caus'a pentru care patriarcul Ivașovicu si-a cerutu pensionarea, este betrâneta sa.

Catolicii magiari din Româna. Diuarul „Bukuresti Hiradó“ ierasi se plânge în contra episcopului romano-catolicu, Paoli, din Bucuresci, că dá magiariilor romano-catolici din Româna pretotu-indene preotiitaliani, cari nu sciunguresce. Asiá de esemplu la Pitesci si la Turnu-Severin.

Biserica Stului mormentu din Jerusalim nu avea clopotnitia dela finele secolului al XI-lea. Ea a ajunsu a avé una abia în anul 1876 în urma permissiunii speciale a sultanului. Caus'a pentru care Turcii nu

au clopotniție la moscheele lor și nu permitu nici creștinilor a avea la bisericile lor, este că ei se temu, că nu cumva vuetul lor să necăsească sufletele celor morți, cari ratacescu în aeru pentru a duce la picioarele celui eternu rugămintele și bunele lor acțiuni.

Din Paris se scrie „Românului“, că acum câte-va zile s'au ținutu la școl'a națională de Bele-arte de acolo esamenele generale de geometri'a descriptivă, teori'a umbrelor, pentru secțiunea de arhitectura, la care au luat parte 27 franceși și unu Român. Spre marea noastră bucuria, celu d'ântâiu a eșitu dl Ioanu N. Socolescu, fostu elevu al școl'ei de poduri și siosele din Bucuresci.

Femei la universitate. În prim'a camera săsască la 28 nov. s'a desbatutu acea întrebare a universității din Lipsi'a, deca între ascultătorii dela universitate se potu admite și femeile s'eu ba? Dr. Lechler, superintendentul din Lipsia, a accentuat în cuvântarea sa, că nu trebuie să se puna pedeca civilizațiunii femeilor. Dr. Gerber, ministrul instrucțiunii publice, a reflectatu, că universitățile germăne au timbrul institutelor pentru bărbați. Raportorul, primarul dr. André, nega că femeile din Germani'a aru avea necesitate de cultura universală; femeile ruse, deca voiescu a se cultivă în cutare ramu al științelor, făca acest'a în patri'a lor! De cumva odată s'ar simți trebuința, că și femeile să fie partasie de o educațiune mai înaltă, atunce să nu se oprască nimene în realizarea scopului s'eu, dar atunce să se înființeze universități anume pentru femei. Criegern, fostu presiedinte la tribunalu, nu afla cu cale a lasă femeile între ascultătorii de secus barbatescu; în America femeile la universitate de multe ori trebuie să audia lucruri de acele, cari nici decăt nu se potrivescu pentru urechi femeiesci. Dupa ce dr. Hoffmann, represintantul universității din Lipsi'a a zugrăvit cu niște colorii și mai negre tabloul acest'a, s'a decisu că femeile nu se potu admite la universitate.

Societati si institute.

Societatea „Andreiu Sîaguna“ a teologilor gror. din Sibiiu a ținutu joi în 29 nov. st. v. în memori'a marelui archipastoru Andreiu, în sal'a cea mare a seminarului Andreianu șiedința publică cu următorul program: 1) „La o rondurela“, poesiă de D. Bolintineanu, executată de corul vocalu; 2) „Cuvântare ocașională“, rostită de Gerasim Sêrb, cl. curs. III; 3) „Biserici'a risipită“, poesiă de V. Alesandri, declamată de Nicolau Borza, cl. curs. II; 4) „Dumnedieul nostru“, poesiă de I. Al. Lapedatu, executată de corul vocalu; 5) „Creștinismul și influința lui asupra dezvoltării intelectuali“, disertatiune de G. Bobesiu cl. curs. III; 6) „Dan capitănu de plaiu“, poesiă de V. Alesandri, declamată de Ioanu Micu, cl. curs. I; 7) „Fecioră Maria“, poesiă de D. Bolintineanu, executată de corul vocalu.

Reuniunea femeilor române din Iasi s'a constituitu astfel: presidenta dn'a Elena Marzescu, vice-presidente: dnele Maria Livaditi, Ortensia Drossu, cassiera dn'a Porfira Stamatini, membre dnele: Ana Manu, Smaranda A. Brândia, Lucia Quintescu, Elisa Rosiu, Lucreția Cobilcescu, — secretare: dnele Maria Petrosanu, Gabriela Petit.

Cetățenii din Bacău s'au întrunitu spre a se sfătuși asupra mijloacelor de-a da avântu comerțului și industriei române, și dupa cum spune „Curierul“ de Bacău, a alesu unu comitetu, compus din dnii Dimitrie Crațci, Dimitrie Andriescu, Dimitrie Lupașcu, Nicolae Dragoievici, dr. N. Dumbraveanu și Costachi

Anastasiu, pentru a elaboră statutele unei societăți cu acestu scopu.

Clubul impertinentilor. Sub acestă numire s'a înființiatu la Deva unu club din ale căruia statute estragemu următoarele: Scopul clubului: schimbare de idei prin conversațiune pe terenul cărtirilor înalte. De ôra-ce membrii în activitatea lor oficială vorbescu de ajunsu câtu-i septemân'a, în club nu este permis a vorbi despre cauze oficiale. Membrii clubului sânt: actuali și onorari. Membru onoraru pôte fi ori care cetățianu care a escelatu în politica, știința s'eu arti, s'eu care va face prezentu clubului unu acovu (ș vedre ardelenesci) de vinu. Regulamentu internu: De odată nu potu vorbi mai mult decăt trei ônsi. Fia-care membru să mănșe și să beic atâta, cât va fi în stare să plătescă. Deca în urmarea schimbării de idei cutare membru va simți ametiela, și că picioarele-i începu a se clatină, vecinul s'eu e îndatoratu să-l duca acasa, dar are dreptul a se întorce în clubu numai decăt. Celu ce voiesce să numesca pe conmembrul s'eu „inagaru“, numai șioptindu la urechia pôte face acest'a. Organul clubului e „Hunyad“, înșe numai pân'atunce pâna când la tôte ocașiunile posibile va laudă și prēmari pe fia-care membru al clubului.

Ce e nou ?

Curtea regesca de asta-data nu va petrece Craciunul la Gődöllö, ci la Viena. Dela mórtea archiducesei Sofia acesta e primul anu în care curtea va petrece Craciunul la Viena. Maj. Sa regin'a cu archiduces'a Valeria la 15 l. c. a mersu din Gődöllö la Viena, unde a sositu din Praga și moștenitorul de tronul Rudolf. Unu diuaru din Praga desminte șcirea, că regin'a ar merge să făca vênătoare în Englieria.

Aniversari'a luării Plevnei s'a serbatu la Bucuresci în 28 nov. (9 dec.) cu mare pompa. Domnul a mersu la biseric'a St. Nicolae din Dêlul-Spirei, în fația careia erau înșirate detașamentele din mai multe regimente, și fu primitu de ministrul de resboiu colon. Leca. Dupa aducerea drapelor trupelor în biserică, s'a facutu rugăciune pentru odihna bravilor cădiuți și s'a cântatu unu Te-Deum. A. S. R. a trecut în urma pe dinaintea frontului în aclamațiunile trupelor, dupa care a primitu defileul. De aice Domnul a mersu la biseric'a St. George, înaintea careia erau înșirate detașamentele din școl'a militară și din mai multe regimente. Arhiereul Balanescu a întimpinatu pe A. S. R. la usă bisericiei cu sânt'a cruce și evangeliă, și dupa ce s'a adusu drapelule trupelor, s'a oficiatu serviciul divin, dupa care Domnul a trecut în revista trupele și a primitu defileul. Sêra A. S. A. a datu unu prândiu militar, la care a purtat unu toastu în sănătatea armatei, ministrul de resboiu și gener. Cernat i-au respunsu.

Felicitări. În diu'a de 28 nov., aniversari'a luării Plevnei, Domnul României a felicitatu prin depesie pe imperatul Rusiei, și a primitu asemene prin telegrafu urări caldureșe din partea marelui duce Nicolae și altor șiefi ai armatei imperiale. Imperatul Alesandru a felicitatu prin depesie pe Domnitorul României, spunându-i, că la prândiul ce s'a datu în acea di la St. Petersburg, în palatul de ierna, și la care a fost invitat și tramisul extra-ordinaru al României, generalul principe I. Ghica, țiarul a purtat unu toastu în sănătatea armatelor aliante și a ambilor lor comandanti. În aceeși di Principele Bulgariei a felicitatu prin telegrafu pe principele României și i-a tramis depresiuni de recunoștință din partea orășienilor din

Plevna cătra A. S. R. și cătra armată română care i-a scapatu în acea zi de suferințele asediului.

Esundarea rîurilor a produsu calamitate mare în multe părți. În comitatul Aradului Muresiul a produsu pagube grozave. Orasiul Arad a scapatu, căci apă a versatu de-asupra orasiului, dar satele Micalaca, Glogovatiu, Cicru și Măndruloeu stau în apa, poporul a ajunsu la sapa de lemnu. Încatrău petrunde privirea, e totu apa. Crisiul negru asemene a esundatu și a cutropitu mai multe sate. Crisiul albu a esundatu în orasiul Bradu, în fostul comitatu Zarandu. Timisiul scade. În Transilvania Almasiul, Ompoiul, Oltul și Târnavele au eșitu și ele din alvîa lor, și au facutu pagube enorme.

Vijeliile din decembre. Nu numai la noi, dar și în străinătate au fost vijeli mari în lun'a curenta. Astfel se scrie din Hohenfurt, că acolo la 6 l. c. a fost o vijelia mare, cu tunete și fulgere. Fulgerul a tresnitu într'unu arbore, i-a sfarmatu crengile și a pîrjolitu aripele a două paseri, cari înse au ramasu în viață. După miédiadi timpul a fost mai seninu, dar apoi la 2 ore a începutu ierasi o vijelia cu ninsore, care mai că a îngropatu pe unu copilul.

În Seraievo iern'a e cumplitu de mare, gerul a ajunsu gradul 20 C. Nu numai văile, dar și muntii sînt plini de zapada și ghiatia. În timpul din urma înse gerul a mai slabitu.

Scumpetea la Paris. În urmarea ninsorii mari, la Paris s'a urcatu foarte pretiul vîptualelor, căci, comunicațiunea fiindu întrerupta, satenii nu putura petrunde în orasiu. Multi oameni s'au retrasu în pivnițe spre a se scuti în contra frigului, dar mórtea și acolo si-a gasitu victimele. Spitalele sînt îndesuite. Mai bine de 7000 de cînsi n'au mai pututu fi primiti în spitale. Mai multe diuare accentuēja, că Parisul mai nainte de tóte trebuie să ajutore pe lipsitii francesi.

Omeni înghiatiati. Aprópe de Siuraniu între 6 și 10 l. c. s'a gasitu unu omu degeratu; între Sâmbet'a mare și Érsekujvár au înghiatiatu trei țigani; unu preparandu magiáru s'a gasitu mortu de frigu în sîntiul cetății din Oradea-mare.

Arderea cadavrelor în Gotha s'a facutu ántáia-óra la 10 l. c. Pán'acuma s'a arsu siese-spre-diece cadavre. În Germani'a anul acest'a e celu d'ántáiu, în care s'a iertatu, că ori cine se se póta înmorméntá astfel. Petru arderea cadavrului s'a cerutu timpu de o óra și jumetate, iér spesele se urcara la 90 de marce. Preotii catolici au denegatu conclucarea lor în cas'a mortuara, dar cei evanghelici împlinira acésta cerere, tînéndu și predica și dándu binecuvîntarea bisericésca.

Plon-plon. Príncipele Jeronim Napoleon, numitu și Plon-plon, de mai multi ani traiesce despartítu de soț'a sa. Barbatul și copiii síedu la Paris, iér soț'a — care e sor'a regelui italianu — în Italia. Este dar suprindietoru, că acuma Plon-plon de odata plăca în Italia a face visita frumósei sale soție, principesei Clotilda. Înainte de plecare, firesce, s'au facutu óresi-cari negociațiuni de împacare și nu fára folosu. Príncipe s'a învoitu a-si însotí barbatul la Paris, decumva el va merge dupa dîns'a. Nici nu trebuie să dicemu, că pacea familiara e lucrul Bonapartistilor, cari vreu să esploteze acésta în política în folosul candidatului lor pentru tronul de împératu.

Lips'a de buti la culesul din anul acest'a a fost mare pretotu-indene, căci vinul, și respective mustul, a fost mai multu, decât cum se sperá. Acésta inspirá unor ómeni din giurul Orádiei mari ide'a d'a-si câștigá buti prin însielaciune. Astfel la o casa se presintă unu

carausiu dela sate, oferindu că dînsul va transportá lesne buti la via. I s'a datu, el a dusu butile, dar proprietarul nu le-a mai vedíutu. La o alta casa, unde numai domnișiór'a erá acasa, s'a ivitu unu carausiu, spunéndu-i, că l'a tramisu dómnia din via să mai duca niște buti. Domnișiór'a înse i-a respunsu, că mama-sa are carausiu și nu i-a datu nici o bute. Cu tóte aceste, carausiul istetiú, usándu de o scurta absintía a ei, încercá două buti și se cam mai duse cu ele.

Palatu și coliba. Nicolae Kiss, fostu colonelu de honvedí și emigrantu, cumperase din mass'a lui Eszterházy dominiul Végheles din comitatul Zolom. Oficiantii fostului proprietaru detera voia înca mai de multu unor plugari, că se póta stérpi din radecínele arborilor taiati; stérpitorii își facura apoi case pe locurile câștigate prin ei. Provisoriu i-a declaratú apoi de proprietari. Nicolae Kiss înse li-a facutu procesu, și a câștigatu. În urmarea sentintiei apoi el si-a recuprinu locurile acele. Dar asta produse asiá mare iritațiune, încât numai prin ostasi trebuie să se sustina ordinea. Dilele trecute înse s'aprinu edificíile de economía ale lui Kiss, și a arsu tóte bucatele, fénul etc. Pagub'a se urca la 100,000 fl.

Unu procesu rar în felul seu curge acuma la unul din tribunalele din Polonia-Rusésca. Unu cárciumaru jidanu a avutu deja mai multe fete și nici unu fiu; din caus'a acésta el a amenintiatu pe soț'a sa, că se va despartí de ea, de cumva la nascerea cea mai de aprópe nu-i va darú unu baiatu. Biét'a femeia se tégui cu o țieranca, și fiindu că dîns'a ierasi a nascutu o feta, aceea s'a schimbatu cu baiatul tocmai atunce nascutu al țierancei. Nimene nu sciea acésta, numai ele. Înse în scurtu timpu țieranc'a își perdú toti copiii și numai acela a ramasu viu, pe care l'a datu jidancei. Ea cugetá, că ast'a e pedéps'a lui Dumnedíeu, și împartași secretul barbatului seu; apoi améndoi se dusera la jidanu și își pretinsera baiatul. Jidanii nu se învoira să redeie baiatul, și acuma tribunalul va decide.

Finantiul pacalitu. Dilele trecute doi finanti în Oradea-mare au luatú în góna pe unu fecioru românú din Tinca, cunoscutu facatoru de contrabanda cu tutunu. Dînsul tocmai ducea în spate unu sacu, și finantii se bucurau deja de câștigul ce vor face. Feciorul observándu pe finanti, o luá la fuga, înse la podul dela Crisiu finantii îl ajunsera; vedíéndu, că nu mai e scapare, el aruncá iute sacul în Crisiu. Sosindu finantii i ordonara să scóta sacul din apa, înse el nu se supuse, deci unul din finanti sarí în apă rece, scóse sacul, înse când îl desfacura, în locu de tutunu, gasira în el pleva. Feciorul ridea, și finantii necașiti grozavu, îl întrebarea: „De ce ai fugitu de noi, deca nu te-ai simțitu vinovatu?” — „Dar cine me opresce să nu fugu deca vreu?” — „Si pentru ce ai aruncatu sacul în Crisiu?” — „A fost al meu, și am pututu să facu cu el ce am vrutu”. Finantii se departara cu buzele umfláte. Feciorul a spusu apoi, că el cu voi'a a pregatitu acésta pacalitura.

Sarutarea. Frère Orban, actualul primu-ministru al Belgiei, a fost unu studentu foarte saracu, când s'a înamóratu de copil'a unui omu foarte bogatu și de pozițiune înalta. El nu avea nici o sperantía, înse fét'a îl iubiá și dișe: „Dupa ce vei face cu succesu esamenul, vino de séra la teatru în logi'a noastră!” Frère Orban facú esamenul cu succesu escelentu, și se duse la teatru în logi'a acelei familie. În momentul acela fét'a se redicá și îl sarutá în vederea întregului publicu. Dupa acésta scena, parintii fure siliti a-si dá consimțiméntul.

Împăratés'a Rusiei de mai multu timpu se afla în stare suferinda, căci sănătatea ei este greu atacata. Pentru cautarea sănătății sale ea s'a dusu înca asta toamnă la Cannes. Scirile cari vinu de acolo, spunu, că din anemi'a si afecțiunea nervoasă de care sufera tiarini'a, resulta insomni'i pe cari medicii încerca de a le combate cu morfina.

Parechi'a regéseca a Spaniei nu se pré pôte bucurá de lun'a ei de miere, căci mai în tóte zilele trebuie sè priméseca corporațiuni gratulatóre si ovațiuni. Nu de multu s'a datu în onórea lor unu conductu de facti, la care a luat parte unu publicu fôrte numerosu.

În urmarea bólei de vite din Români'a si Serbi'a, vitele cornute cari se aducu de acolo la Budapesta, sânt supuse la visitare în Steinbruck. Alalta-séra sosi unu astfel de trenu de cătra Transilvani'a, înse fiindu grozavu de frigu, medicul de serviciu nu eși a visitá trenul, si asiá acela pâna deminét'i'a remase la acea stațiune. Înse deminét'i'a, medicul eșindu la visitare, aflá cu spaima, că peste nópte 13 biboli si doi boi au înghiatiatu. Cine va platí pagub'a?

Sialupa „George Cantacuzino“. Printr'unu decretu Domnescu, aparutu în „Monitorul oficialu“ al României, se dispune, că sialup'a cu aburi numita „Sagéta“, cumperata în timpul campaniei 1877—78 din suma de 50,000 lei, oferita de dl George Cantacuzino, va purtá în viitoru numirea de „George Cantacuzino“.

Timpul în Italia. La Genua, la Veneția, la Milan, la Bologna, la Florentia si în cea mai mare parte a Italiei a caduutu zapada în mare cantitate. La Milan, dice „Pungolo“, în diu'a de 2 decembre, unele drumuri au devenitu nepracticabile. Trenurile dela Codogno, dela Sodi, etc. au întârziatu. La Roma, a ninsu atât de multu în cât se credea, că este unu orasiu de miédia-nópte.

Împăratés'a Eugenia nu se va duce dela Madrid de-a dreptul în Englitera, ei va întreprinde în adeveru caletori'a în tîer'a Zulusilor, caletoria înca de multu proiectata, spre a visitá locul unde fiul ei avu unu sfîrșitu atât de tragicu.

Conservarea buchetelor. Damu dupa „Figaro“ din Paris, acestu consiliu, adresatu blondelor si brunelor ce primescu buchete. Când unu buchetu începe a se ofilí (vestedí), sè se puna a se ferbe apa în clocote într'unu vasu, din care versându o parte, sè lasi numai atât, cât sè se móie a trei'a parte din códele florilor. Dupa ce buchetul va stá astfel (cu a trei'a parte a manuchiului) în acea apa, pâna ce se va reci, ai sè vedi tóte florile reintinerindu si deschidiéndu-se.

Altetia Regala în concursu. Comites'a Maria Philippstal de Hessen nascuta principesa de Würtemberg a caduutu în concursu. Starea ei derangiata, produsa prin marinimi'a sa, a fost de multu unu secretu publicu.

Sciri scurte. Calea ferata Somesiana, adeca dela Apahida pâna la Desiu, si dóra mai încolo, probabilminte se va face cu capitalu englezescu. — **Iu Kiskun-Félegyháza,** dela 26 jan. 1877 si pân'acuma au muritu 1188 de copii în difteritis. — **Contele Iuliu Andrassy** a începutu sè învetie a se dá de pe ghiatia în padurea orasiului Budapesta. — **Mileticiu** petrece în comitatul Timisiórii; se dice, că deputatul

Hadjiciu va abdice, spre a se puté alege Mileticiu în locul lui.

Flamur'a lui Hymen.

DI Vasiliu Pascu, teologu absolutu din dieces'a Lugosiului, la 11/23 nov. si-a serbatu cunun'a cu dsior'a Ersilia Câmpianu în Zabranu.

Suvenirea mortilor.

Ioanu Kóvári, pictorul carele a lucratu la cele mai multe biserici din Banatu, a încetatu din viétia la 17/29 nov. în etate de 62 ani în Timisióra, gelitu de soç'a si famili'a sa.

Ghicitura matematica.

— De Sidonia Major. —

O fêta tîeranca ducêndu apa dela fântana, fu întimpinata de unu tîeranu, care cerêndu apa dela dên's'a i multiumi si o întrebá : de câti ani e ?

Fét'a respunse, că nu scie, ci atâta scii numai, că muma s'a e de dóue (2) ori asiá de betrána cá dên's'a ; iér tatalu seu e cu (5) cincii ani mai mare decât muma sa, si toti trei (3) numera 100.

Întrebare : de câti ani e fét'a, de câti mum'a, si de câti tatalu ?

Terminul de deslegare e 31 decemvre. Cá totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei de sîacu din nr. 89 :

Turturico ! uita-ti dorul,

Ce te plângi tu prin pustii ?

Că e fluture amorul

Spune-mi pasere, nu scii ?

Nu scii tu că tóte 'n lume

Se streçora pieru, se uitu ;

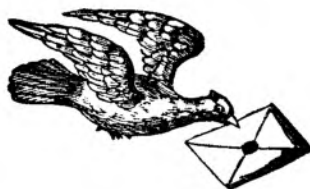
Nu remâne urma nume

Dintre totu ce e trecutu.

Bine au deslegat'o dómnele si domnisiórele : Rosa Bozanciu, Emilia Popu n. Marcusiu, Emilia Onciu n. Cjavoșchi, Anastasia Borca, Aloisia Tiarina, Fira Serafin, Elena Zachariu n. Daminescu, Eleonora Popu, Ana Nascu, Eufrosina Popescu, Aglaia Sofronescu, Zoe Dimbu, Maria Muresianu, Iulia Câmpianu, si dnii Nicolae Lepa, Sigismund Budai si Nic. Ratiu.

Premiul Pa câștigatu domnisiór'a Iulia Câmpianu.

Post'a Redacțiunii.

Dlul I. B. în Bozovicu. Din „Cavalerii Noptii“ de mai multi ani nu se afla de vëndiare nici unu esemplaru. „Secretele Castelului“ n'au eșitu în edițiune separata.

Dlul I. C. în Baia-mare. Acusi se va publicá în fói'a nóstra list'a tuturor cârtilor

cari se afla de vëndiare la noi.

Dlul A. M. în G. Novele traduse nu ceremu, căci pentru cele ce se gasescu în cartónele redacțiunii nu aflámu spaciú.

Frigu-i Dómne ! Tocmai a fost buuu de atîtiatu focul versul dtale.

Eu me dnen ! Du-ti si „prim'a încercare !“

Tatal nostru ! Grele timpuri amu ajunsu. Nici „Tatal nostru“ nu puté scapá de profanare. Iéta unu stichu :

Nu ne duce în ispit',

Ci ne scapa de isbênd' !

Ba ne scapa dîeu de versuri de aceste !